सकलयूथपरिवृतस्तत्क्षणादेव तत्र मठे गतः। उत्प्लुत्य च तस्मिन् भिक्षापात्रे समारूढः। तत्र पक्वान्नभक्षविशेषाणि भृत्याणामाहारं दत्वा पश्चात् स्वयमेव भक्षयामि। सर्वेषां तृप्तौ जातायां भूयो ऽपि स्वस्थानं गच्छामः। एवं नित्यमेवाहं सपरिवारस्तदन्नं भक्षयामि। परिव्राजको ऽपि यथाशक्ति रक्षति। परं यदैव निद्रान्तरितो भवति। तदाहं त ५ त्रारुह्यात्मकृत्यं करोमि। अथ कदाचित् तेन मम रक्षार्थं महान् जर्जरवंशः समानीतः। तेन सुप्तो ऽपि मम भयाद्भिक्षापात्रं ताडयति। अहमप्यभक्षिते ऽप्यन्ने प्रहारभयादपसर्पामि। एवं तेन सह सकलां रात्रिं यावद्विग्रहपरस्य कालो व्रजति। अथान्यस्मिन्नहनि तस्य मठे वृहत्स्फग्राम तत्सुहृत् परिव्राजकस्तीर्थयात्राप्रसङ्गेन पान्थः प्राघूर्णकः १० समायातः। तं दृष्ट्वा प्रत्युत्थानविधिना सम्भाव्यप्रतिपत्तिपूर्वकमभ्याग तक्रियया नियोजितः। ततश्च रात्रावेकत्र संस्तरे द्वावपि तौ प्रसुप्तौ धर्मकथां कर्तुमारब्धौ। अथ वृहत्स्फक्सुभाषितगोष्ठीषु स ताम्रचूडो मम त्रासाद्यान्निप्तमना जर्जरवंशेन भिक्षापात्रं ताडयन् तस्य शून्यं प्र तिवचनं प्रयच्छति। तं प्रति न किमप्युदाहरति। अथासावभ्यागतः १५ परं कोपमुपागतस्तमुवाच। भो ताम्रचूड परिज्ञातस्त्वं मया सम्यग्र सुहृत्। तेन मया सह साह्लादं न जल्पसि। तदधुना रात्रावपि त्व दीयं मठं त्यक्त्वान्यत्र यास्यामि। उक्तं च यतः।

एह्यागच्छ समाविशासनमिदं कस्माच्चिराद्दृश्यसे।
का वार्त्ता ह्यतिदुर्बलो ऽसि कुशलं प्रीतो ऽस्मि ते दर्शनात्। २०
एवं ये समुपागतान् प्रणयिनः प्रह्लादयन्त्यादरात्।
तेषां युक्तमशङ्कितेन मनसा हर्म्याणि गन्तुं सदा ॥ ६३ ॥

तथा च। गृही यत्रागतं दृष्ट्वा दिशो वीक्षेत वाप्यधः।
तत्र ये सदनं यान्ति ते शृङ्गरहिता वृषाः ॥ ६४ ॥

अन्यच्च। नाभ्युत्थानक्रिया यत्र नालापा मधुराक्षराः। २५